

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 839/2021
18.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Верољуб Ђукић, из АОД „Ђукић“ Београд, против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3706/20 од 21.07.2020. године, у седници одржаној 18.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3706/20 од 21.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11558/17 од 24.10.2019. године, исправљене решењем истог суда П 11558/17 од 09.12.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен захтев тужиље и обавезан тужени да тужилји на име накнаде нематеријалне штете исплати укупно 1.250.000,00 динара и то на име претрпљених физичких болова износ од 250.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 200.000,00 динара, на име наружености износ од 200.000,00 динара и на име умањења животне активности износ од 600.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 24.10.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиље у делу у коме је тражила да се обавеже тужени да јој исплати на име накнаде нематеријалне штете износ преко досуђеног од још 1.900.000,00 динара, од чега износ од још 350.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, износ од још 300.000,00 динара на име претрпљеног страха, износ од још 660.000,00 динара на име наружености и износ од још 600.000,00 динара на име умањења животне активности, све са траженом законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужиље за ослобађање од плаћања судских такси, као неоснован. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилји на име трошкова поступка плати 254.975,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење па до коначне исплате. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиље за исплату камате на досуђене трошкове поступка почев од дана пресуђења па до дана извршности.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3706/20 од 21.07.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке, у делу става другог изреке којим је одбијен захтев преко досуђених износа на име накнаде штете за претрпљене физичке болове, претрпљени страх и претрпљене душевне болове због наружености, као и у ставу трећем, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу става другог изреке којим је одлучено о накнади нематеријалне штете на име душевних болова због умањења животне активности тако што је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете преко износа досуђеног ставом првим изреке и то на име умањења животне активности за износ од још 400.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом почев од дана пресуђења 24.10.2019. године до исплате, док је захтев тужене за износ од још 200.000,00 динара на име умањења животне активности са припадајућом законском затезном каматом одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке, обијена је, као неоснована жалба туженог и потврђено првостепено решење о исправци пресуде од 09.12.2019. године. Ставом четвртим изреке, одбијени су као неосновани захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену и то одлуке садржане у ставу другом изреке тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП у вези члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде поступка које би биле од утицаја на законитост и правилност побијане одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је ...2017. године, у јутарњим часовима, приликом доласка на посао, наишла на необележену, без стављене заштите за пешаке и без знака упозорења рупу на тротоару у Београду у Булевару ... бр. ..., о коју је запела и пала, којом приликом је задобила тешку телесну повреду, у виду прелома леве руке у пределу подлактице, због чега је одмах примљена у КБЦ Звездара – Службу за ургентну медицину, где јој је намештена рука и стављен гипс. С обзиром на то да тужилца кост није добро зарасла, то су лекари више пута морали да јој намештају руку, што је код тужилца изазвало додатне, изузетно јаке болове, због чега је тужилца и након скоро пола године од дана повређивања носила гипс и рука јој није зацелила. Прелом подлактице, повреда коју је тужилца задобила и која представља тешку телесну повреду, лечена је неоперативно – гипсаном имобилизацијом, коју је тужилца носила пет месеци са више пута поновљеним ортопедским репозицијама и код тужилца постоји, као последица претрпљене трауме и последичног лечења, заостало зарастање, односно дефект pseudoartroza обе кости подлактице. Због задобијене повреде тужилца је трпела физичке болове и страх и код тужилца постоји наруженост, док је умањење животне активности 40%, трајно.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су закључили да је тужени одговоран за насталу штету, сходно члану 154, 155, 184. и 185. Закона о

облигационим односима и да не постоји допринос тужиље настанку штете, са којих разлога су обавезали туженог да тужиљи накнади нематеријалну штету на име физичких болова, претрпљеног страха и наружености, док је првостепени суд обавезао туженог да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за умањење животне активности исплати 600.000,00 динара, док је другостепени суд сматрао да тужиљи на име овог вида нематеријалне штете припада већи износ од досуђеног и обавезао туженог да тужиљи плати још 400.000,00 динара, све ово применом члана 200. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног касационог суда, с обзиром да је утврђено да је тужени одговоран за штету проузроковану тужиљи и да је тужени у обавези да јој исту накнади сходно члану 154, 155, 185. и 189. Закона о облигационим односима, то је другостепени суд правилно одмерио правичну новчану накнаду на име умањења животне активности у износу од 1.000.000,00 динара, узимајући у обзир све релевантне чињенице које су од утицаја на одмеравање висине накнаде овог вида нематеријалне штете, као и циљ коме накнада нематеријалне штете служи, са којих разлога је износ досуђен побијаном одлуком правилно одмерен, због чега представља правичну новчану накнаду на име овог вида нематеријалне штете. Правична новчана накнада нематеријалне штете представља облик отклањања штетних последица и састоји се у исплати суме новца, као сатисфакције за претрпљену нематеријалну штету, да би се код оштећеног успоставила психичка и емотивна равнотежа која је постојала пре штетног догађаја, у мери у којој је то могуће. Осим тога правична новчана накнада не сме бити циљ, већ мора бити средство за ублажавање претрпљене нематеријалне штете, нити сме погодовати тежњама које нису спојиве са њеном природом и сврхом. Стога су неосновани наводи ревизије туженог о погрешној примени материјалног права.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић